

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 17 kwietnia 2023 r.

Pozycja 99

POSTANOWIENIE

z dnia 14 lutego 2023 r.

Sygn. akt Ts 181/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Zielenacki,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Z.K. o zbadanie zgodności:

art. 42 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, ze zm.) z art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 173 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 24 sierpnia 2022 r. (data nadania), Z.K. (dalej: skarżący) – reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru – wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia w związku z następującym stanem faktycznym:

W wyroku Sądu Rejonowego w K. z 30 listopada 2021 r. (sygn. akt [...]) uznano skarżącego winnego popełnienia występku z art. 178a § 4 w związku z art. 64 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, ze zm.; dalej: k.k.) i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzono mu karę jednego roku pozbawienia wolności, a także orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio na podstawie art. 42 § 3 k.k.

Wyrokiem z 25 maja 2022 r. (sygn. akt [...]) Sąd Okręgowy w G. utrzymał powyższe orzeczenie w mocy.

2. Zdaniem skarżącego kwestionowana regulacja narusza postanowienia art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 173 Konstytucji, gdyż „obligatoryjność orzekania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów do[ż]ywotnio nadmiernie ogranicza dyskrecjonalną władzę sędziego, prowadząc *de facto* do automatyzmu orzekania jego wymiaru. (...) Wyklucza to indywidualizację sankcji karnej (...), [a] nie bez znaczenia pozostaje fakt, że skutkiem takiego orzeczenia jest zasadniczo brak możliwości zatarcia skazania, co prowadzi do niespójności k.k., który przewiduje zatarcie skazania nawet w przypadku najcięższych umyślnych zbrodni” (k. 7 akt o sygn. Ts 181/22).

3. Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 6 października 2022 r. (którego odpis został doręczony pełnomocnikowi skarżącego 13 października 2022 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnym skargi konstytucyjnej przez:

1) doręczenie pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami);

2) udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne (wraz z czterema kopiami);

3) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków:

a) Sądu Rejonowego w K. z 30 listopada 2021 r. (sygn. akt [...]) wraz z trzema pełnymi kopiami, tj. zawierającymi wszystkie strony,

b) Sądu Okręgowego w G. z 25 maja 2022 r. (sygn. akt [...]).

W sporządzonym przez pełnomocnika piśmie procesowym, które wpłynęło przesyłką kurierską do Trybunału 20 października 2022 r. (data nadania), skarżący wykonał powyższe zarządzenie.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W niniejszej sprawie przedmiotem zaskarżenia uczyniono art. 42 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, ze zm.). Przepis ten od 18 maja 2015 r., tj. od wejścia w życie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 541, ze zm.), ma następujące brzmienie:

„Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami”.

Jako wzorce kontroli skarżący powołał art. 10 ust. 1, art. 45 ust. 1 oraz art. 173 Konstytucji.

3. Skarga została sporządzona w imieniu skarżącego przez adwokata (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK), a skarżący:

- określił przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK),
- wskazał, które konstytucyjne prawa i wolności oraz w jaki sposób – jego zdaniem – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK),
- dochował terminu z art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, gdyż odpis ostatecznego orzeczenia w jego sprawie został doręczony jego obrońcy 22 czerwca 2021 r., a skarga została wniesiona do Trybunału 24 sierpnia 2022 r. (data stempla pocztowego);
- przedstawił uzasadnienie sformułowanych zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

4. Trybunał Konstytucyjny stwierdza ponadto, że analizowana skarga konstytucyjna nie jest obciążona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, a przedstawione w jej uzasadnieniu zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

W związku z powyższym – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – postanowiono jak w sentencji.